

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดตัวแปรแฝง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงานทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ตามสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ความหมาย และสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

INR	แทน	ตัวแปรแฝงสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่
EXR	แทน	ตัวแปรแฝงสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่
DIS	แทน	ตัวแปรแฝงการลดความผูกพันในงาน
EX	แทน	ตัวแปรแฝงความอ่อนล้าทางอารมณ์
JD	แทน	ตัวแปรแฝงความต้องการในงาน
JR	แทน	ตัวแปรแฝงทรัพยากรในงาน
Y1	แทน	ตัวแปรสังเกตได้ความอ่อนล้าทางอารมณ์
Y2	แทน	ตัวแปรสังเกตได้การลดความผูกพันในงาน
Y3	แทน	ตัวแปรสังเกตได้สมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่
Y4	แทน	ตัวแปรสังเกตได้สมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่
X1	แทน	ตัวแปรสังเกตได้ภาระงาน
X2	แทน	ตัวแปรสังเกตได้ความต้องการทางอารมณ์
X3	แทน	ตัวแปรสังเกตได้ความขัดแย้งระหว่างงานกับครอบครัว
X4	แทน	ตัวแปรสังเกตได้ความมีอิสระในการทำงาน
X5	แทน	ตัวแปรสังเกตได้โอกาสในการพัฒนา
X6	แทน	ตัวแปรสังเกตได้การสนับสนุนทางสังคม
M	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
SD	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
TE	แทน	อิทธิพลรวม
IE	แทน	อิทธิพลทางอ้อม
DE	แทน	อิทธิพลทางตรง

CV	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
χ	แทน	ค่าสถิติ ไค- สแควร์
Skewness	แทน	ค่าความเบ้
Kurtosis	แทน	ค่าความโด่ง
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ
df	แทน	ค่าองศาอิสระ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน เสนอดังต่อไปนี้

1. จำนวนและร้อยละของลักษณะกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของลักษณะกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	109	36.30
หญิง	191	63.70
รวม	300	100.00
อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	88	29.34
31 – 40 ปี	138	46.00
41 – 50 ปี	52	17.33
51 ปีขึ้นไป	22	7.33
รวม	300	100.00
สถานภาพ		
โสด	128	42.66
สมรส	160	53.34
หย่า	10	3.34
หม้าย	2	0.66
รวม	300	100.00
ประเภทของโรงเรียน		
โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์หรือราชประชานุเคราะห์	150	50.00
โรงเรียนการศึกษาพิเศษ	150	50.00
รวม	300	100.00

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทของโรงเรียน		
โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์หรือราชประชานุเคราะห์	150	50.00
โรงเรียนการศึกษาพิเศษ	150	50.00
รวม	300	100.00
ประสบการณ์การปฏิบัติงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	102	34.00
5 – 10 ปี	104	34.70
10 ปีขึ้นไป	94	31.30
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงว่า ครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.70 และเพศชาย ร้อยละ 36.30 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 46.00 รองลงมาคือไม่เกิน 30 ปี ร้อยละ 29.34 อายุ 41-50 ปี ร้อยละ 17.33 และน้อยที่สุดคืออายุ 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 7.33 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 53.34 รองลงมาคือ โสด ร้อยละ 42.66 หย่า ร้อยละ 3.34 และน้อยที่สุด คือหม้าย ร้อยละ .66 ประเภทโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์หรือราชประชานุเคราะห์ ร้อยละ 50 และโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ร้อยละ 50 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน 5-10 ปี ร้อยละ 34.70 รองลงมาคือน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 34.00 และน้อยที่สุด คือ 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 31.30

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แสดงดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของ
ตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปร	M	SD	CV	ระดับ
ตัวแปรแฝงความต้องการในงาน				
1. ภาระงาน	3.43	1.12	32.65	มาก
2. ความต้องการทางอารมณ์	3.04	1.14	37.50	มาก
3. ความขัดแย้งระหว่างงานกับครอบครัว	3.09	1.03	33.33	มาก
ตัวแปรแฝงทรัพยากรในงาน				
1. ความมีอิสระในการทำงาน	3.85	.69	17.92	มาก
2. โอกาสในการพัฒนา	3.98	.70	17.59	มาก
3. การสนับสนุนทางสังคม	4.03	.64	15.88	มาก
ตัวแปรแฝงความอ่อนล้าทางอารมณ์				
ความอ่อนล้าทางอารมณ์	2.92	1.15	39.38	ปานกลาง
ตัวแปรแฝงการลดความผูกพันในงาน				
การลดความผูกพันในงาน	2.84	.85	29.93	ปานกลาง
ตัวแปรแฝงสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่				
สมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่	4.34	.60	13.82	มาก
ตัวแปรแฝงสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่				
สมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่	4.20	.59	14.05	มาก

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละตัวแปรแฝง สามารถแยกพิจารณาในแต่ละตัวแปร ได้ดังนี้

ในตัวแปรแฝงความต้องการในงาน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ภาระงาน ตัวแปรสังเกตได้ความต้องการทางอารมณ์ และตัวแปรสังเกตได้ความขัดแย้งระหว่างงานกับครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต คือ 3.43, 3.04 และ 3.09 ตามลำดับ แสดงว่า ครูมีภาระงานที่มีความซับซ้อนยุ่งยาก อยู่เสมอทำให้รู้สึกเหนื่อยล้าเกินกว่าที่จะทำงานอื่น ๆ ในครอบครัวได้ เมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ยุ่งยาก ทำให้งานสำเร็จล่าช้า และต้องแสดงสีหน้า ท่าทาง หรือคำพูดที่สุภาพต่อนักเรียน เพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครอง และผู้บริหาร ทั้ง ๆ ที่ขัดกับความรู้สึกจริง ๆ ยอมรับว่าอารมณ์มีอิทธิพลต่อการทำงานจนต้องควบคุมอารมณ์อย่างมากเมื่อเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และครอบครัวต้องการให้ท่านร่วมกิจกรรมภายในครอบครัวจนทำให้ต้องหยุดงาน ท่านกังวลเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัวอยู่เสมอ จนบางครั้งครูอาจแสดงความไม่พอใจเมื่อสมาชิกในครอบครัวรบกวนเวลาในการทำงาน อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ในขณะที่ตัวแปรแฝงทรัพยากรในงาน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ความมีอิสระในการทำงาน ตัวแปรสังเกตได้โอกาสในการพัฒนา และตัวแปรสังเกตได้การสนับสนุนทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต คือ 3.85, 3.98 และ 4.03 ตามลำดับ แสดงว่า ครูสามารถกำหนดวิธีการทำงานมีอิสระในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงานและผู้บริหาร

มีโอกาสที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ สามารถพัฒนาตนเองในด้านความรู้และวิชาการได้ และได้รับความช่วยเหลือส่งเสริมการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บริหาร อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ในตัวแปรแฝงความอ่อนล้าทางอารมณ์ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ความอ่อนล้าทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต คือ 2.92 แสดงว่า ครูรู้สึกจิตใจห่อเหี่ยวจากการทำงาน อ่อนเพลียเมื่อตื่นนอนตอนเช้าและรู้ว่าต้องเผชิญกับการทำงานอีกวัน และการทำงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นตลอดทั้งวัน เป็นสิ่งที่ตึงเครียด อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ในตัวแปรแฝงการลดความผูกพันในงาน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้การลดความผูกพันในงาน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต คือ 2.84 แสดงว่า งานที่ทำไม่มีความหมายและคุณค่า จนรู้สึกว่าไม่มีส่วนร่วมกับงานอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ในตัวแปรแฝงสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต คือ 4.34 แสดงว่า ครูปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถจนประสบความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ในตัวแปรแฝงสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต คือ 4.20 แสดงว่า ครูมองหาวิธีการใหม่ ๆ ให้คำแนะนำในการปฏิบัติงาน จนทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ปรากฏว่า ตัวแปรแฝงสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความต้องการในงานมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกัน มีค่าระหว่าง 1.03-1.14 โดยตัวแปรสังเกตได้ความต้องการทางอารมณ์มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด รองลงมา ตัวแปรสังเกตได้ภาระงานและตัวแปรสังเกตได้ความขัดแย้งระหว่างงานกับครอบครัว แสดงว่า ในตัวแปรแฝงความต้องการในงาน ครูกลุ่มตัวอย่างมีภาระงาน ความต้องการทางอารมณ์ และความขัดแย้งระหว่างงานกับครอบครัว ต่างกันพอสมควร ในขณะที่ตัวแปรแฝงทรัพยากรในงาน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกัน มีค่าระหว่าง .64-.70 โดยตัวแปรสังเกตได้โอกาสในการพัฒนามีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด รองลงมา ตัวแปรสังเกตได้ความมีอิสระในการทำงานและตัวแปรสังเกตได้การสนับสนุนทางสังคม แสดงว่า ในตัวแปรแฝงทรัพยากรในงาน ครูกลุ่มตัวอย่างมีความมีอิสระในการทำงาน โอกาสในการพัฒนา และการสนับสนุนทางสังคม ต่างกันพอสมควร

เมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ปรากฏว่า ตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายใกล้เคียงกัน แสดงว่าข้อมูลของแต่ละบุคคลไม่แตกต่างกันมาก ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมากที่สุด คือ การลดความผูกพันในงาน และตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายน้อยที่สุด คือ ภาระงาน

3. ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (Normality) ของข้อมูล โดยใช้ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แสดงดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ค่าความเบ้และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปร	Skewness	Kurtosis
ตัวแปรแฝงความต้องการในงาน		
1. ภาระงาน	-.30	3.43
2. ความต้องการทางอารมณ์	-1.07	3.04
3. ความขัดแย้งระหว่างงานกับครอบครัว	-.59	3.09
ตัวแปรแฝงทรัพยากรในงาน		
1. ความมีอิสระในการทำงาน	.31	3.85
2. โอกาสในการพัฒนา	-.32	3.98
3. การสนับสนุนทางสังคม	-.30	4.03
ตัวแปรแฝงความอ่อนล้าทางอารมณ์		
ความอ่อนล้าทางอารมณ์	-1.03	2.92
ตัวแปรแฝงการลดความผูกพันในงาน		
การลดความผูกพันในงาน	-.32	2.84
ตัวแปรแฝงสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่		
สมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่	-.72	4.34
ตัวแปรแฝงสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่		
สมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่	-.57	4.20

จากตารางที่ 13 แสดงว่า การแจกแจงของตัวแปร โดยส่วนใหญ่มีค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) เข้าใกล้ศูนย์ (0) โดยค่าความเบ้ (Skewness) ของตัวแปรสังเกตได้มีค่าอยู่ระหว่าง - 1.05 ถึง -.31 และค่าความโด่ง (Kurtosis) มีค่าอยู่ระหว่าง 2.84-4.34 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะการแจกแจงใกล้เคียงกับโค้งปกติ โดย West, Finch, and Curran (1955 อ้างถึงใน วิสุทธิ กล้าหาญ, 2552, หน้า 69) ให้ข้อแนะนำเกี่ยวกับการพิจารณาค่าความเบ้และความโด่งของตัวแปรว่า ค่าความเบ้ที่มากกว่า 2.00 และค่าความโด่งที่มากกว่า 7.00 ลักษณะการแจกแจงของข้อมูลไม่เป็นโค้งปกติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เสนอเมตริกซ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 10 ตัวแปร แสดงดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดล

	Y1	Y2	Y3	Y4	X1	X2	X3	X4	X5	X6
Y1	1.00									
Y2	.753**	1.00								
Y3	-.681**	-.706**	1.00							
Y4	.205**	-.144*	.259**	1.00						
X1	.344**	.268**	-.252**	-.586**	1.00					
X2	.263**	.224**	-.186**	-.507**	.654**	1.00				
X3	.684**	.687**	-.649**	-.159**	.263**	.291**	1.00			
X4	-.409**	-.499**	.510**	.039	-.074	-.147*	-.596**	1.00		
X5	-.271**	-.232**	.164**	.255**	.338**	-.330**	-.234**	.270**	1.00	
X6	-.259**	-.207**	.196**	.332**	-.472**	-.453**	-.251**	.220**	.786**	1.00

**p<.01. *p<.05

จากตารางที่ 14 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 10 ตัวแปร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 41 ค่า โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นลบ มีจำนวน 22 ค่า และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นบวก มีจำนวน 19 ค่า และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ค่า ส่วนค่าที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นลบ มีจำนวน 1 ค่า และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นบวก มีจำนวน 1 ค่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝง แต่ละตัวพบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง $-.147$ ถึง $.786$ โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดได้แก่ โอกาสในการพัฒนา (X5) กับการสนับสนุนทางสังคม (X6) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.786$ และตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด ได้แก่ ความต้องการทางอารมณ์ (X2) กับความมีอิสระในการทำงาน (X4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $-.147$

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่อยู่ภายในตัวแปรแฝงเดียวกัน พบว่า ในตัวแปรแฝง ความต้องการในงาน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ ภาระงาน (X1) กับความต้องการทางอารมณ์ (X2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.654$ ในตัวแปรแฝงทรัพยากรในงาน พบว่าตัวแปรสังเกตได้ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ โอกาสในการพัฒนา (X5) กับการสนับสนุนทางสังคม (X6) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.786$

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความอ่อนล้าทางอารมณ์กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าเป็นลบ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทุกคู่ โดยคู่ที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อกันมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง $-.681$ ถึง $.735$ ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ ความอ่อนล้าทางอารมณ์ (Y1) กับการลดความผูกพันในงาน (Y2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.753$ รองลงมาได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งระหว่างงานกับครอบครัว (X3) กับความอ่อนล้าทางอารมณ์ (Y1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.684$ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาระงาน (X1) กับความอ่อนล้าทางอารมณ์ (Y1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.344$ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางอารมณ์ (X2) กับความอ่อนล้าทางอารมณ์ (Y1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.263$

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงการลดความผูกพันในงานกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อตัวแปรการลดความผูกพันในงาน พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยคู่ที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อกันมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง $-.706$ ถึง $.687$ ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ การลดความผูกพันในงาน (Y2) กับความขัดแย้งระหว่างงานกับครอบครัว (X3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.687$ รองลงมาได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ภาระงาน (X1) กับการลดความผูกพันในงาน (Y2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.268$ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความต้องการทางอารมณ์ (X2) กับการลดความผูกพันในงาน (Y2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.224$

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อตัวแปรสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยคู่ที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อกันมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -.649 ถึง .510 ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ สมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ (Y3) กับความมีอิสระในการทำงาน (X4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .510 รองลงมา ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การสนับสนุนทางสังคม (X6) กับสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ (Y3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .196 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในพัฒนา (X5) กับสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ (Y3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .164

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อตัวแปรสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และบางคู่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ความมีอิสระในการทำงาน (X4) กับสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ (Y4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .039 โดยคู่ที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อกันมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -.584 ถึง .332 ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ การสนับสนุนทางสังคม (X6) กับสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ (Y4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .332 รองลงมา ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคม (X6) กับสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ (Y3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .196 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในพัฒนา (X5) กับสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ (Y3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .164

ในขณะเดียวกัน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงบางค่ามีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ สมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ (Y4) กับความมีอิสระในการทำงาน (X4) มีค่าเท่ากับ .039 ภาระงาน (X1) กับความมีอิสระในการทำงาน (X4) มีค่าเท่ากับ -.074

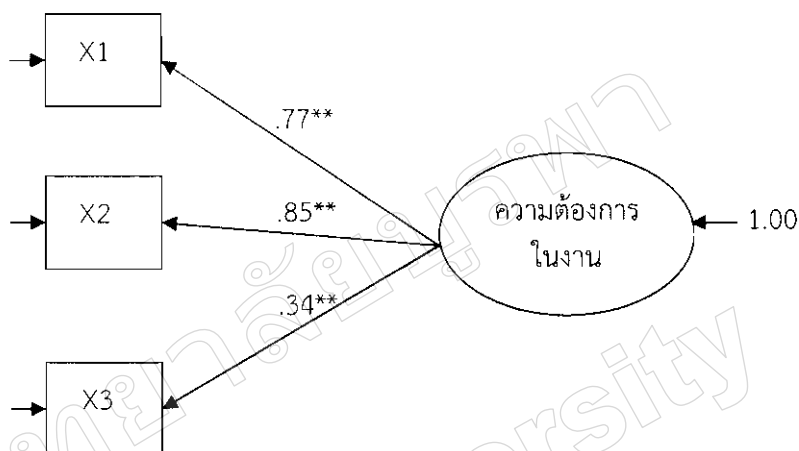
การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรสังเกตได้ใดโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ของกลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลต่อไป เนื่องจาก ตัวแปรในโมเดลมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 มีเพียงบางคู่ที่มีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและบางคู่มีความสัมพันธ์กันในทางลบ และตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์กันไม่สูงเกินไป นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542 อ้างถึงใน วิสุทธิ กล้าหาญ, 2552, หน้า 74) แนะนำว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ไม่ควรเกิน .90 เพื่อป้องกันภาวะร่วมเส้นตรงหรือภาวะโมเดลเกินระบุพอดี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดตัวแปรแฝง

การวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดของตัวแปรแฝง จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ความต้องการในงาน ทรัพยากรในงานโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล 9.10

(LISREL 9.10) ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน แบ่งออกเป็น 2 โมเดล ดังนี้

1. โมเดลการวัดความต้องการในงาน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ ภาระงาน ความต้องการทางอารมณ์ และความขัดแย้งระหว่างงานกับครอบครัว คำนวณหาค่าน้ำหนักองค์ประกอบและผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรความต้องการในงาน แสดงดังภาพที่ 2 และตารางที่ 15

** $p < .01$, $\chi^2 = .00$, $df = 1$, $p = .98$, $RMSEA = .00$

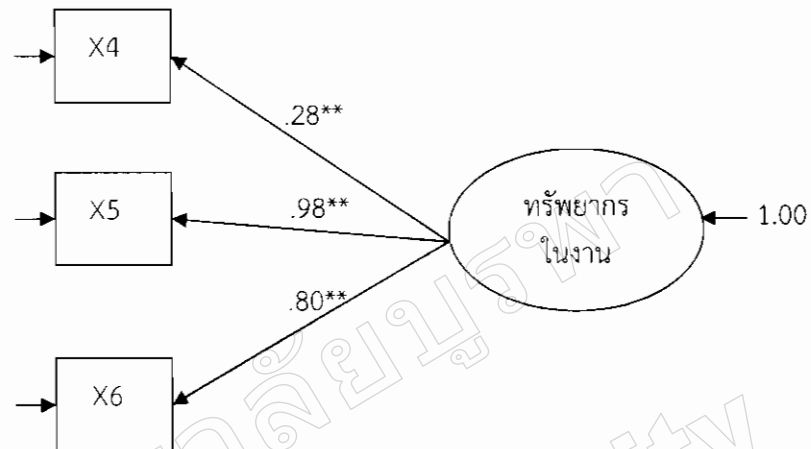
ภาพที่ 2 การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดความต้องการในงาน

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดความต้องการในงาน

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
X1	.77**	.59	.37
X2	.85**	.72	.59
X3	.34**	.12	.08
$\chi^2 = .00$	$df = 1$	$p = .98$	$RMSEA = .00$

จากตารางที่ 15 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ .00 ที่องศาอิสระมีค่าเท่ากับ 1 ค่าความน่าจะเป็นมีค่าเท่ากับ .98 แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปร ใช้วัดความต้องการในงานได้อย่างเหมาะสม และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 3 ตัวแปร พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง .34 ถึง .85 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรความต้องการทางอารมณ์ (X2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ มีค่าเท่ากับ .85

2. โมเดลการวัดทรัพยากรในงาน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ ความมีอิสระในการทำงาน โอกาสในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรทรัพยากรในงาน แสดงดังภาพที่ 3 และตารางที่ 16

** $p < .01$, $\chi^2 = .00$, $df = 1$, $p = .98$, $RMSEA = .00$

ภาพที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดทรัพยากรในงาน

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดทรัพยากรในงาน

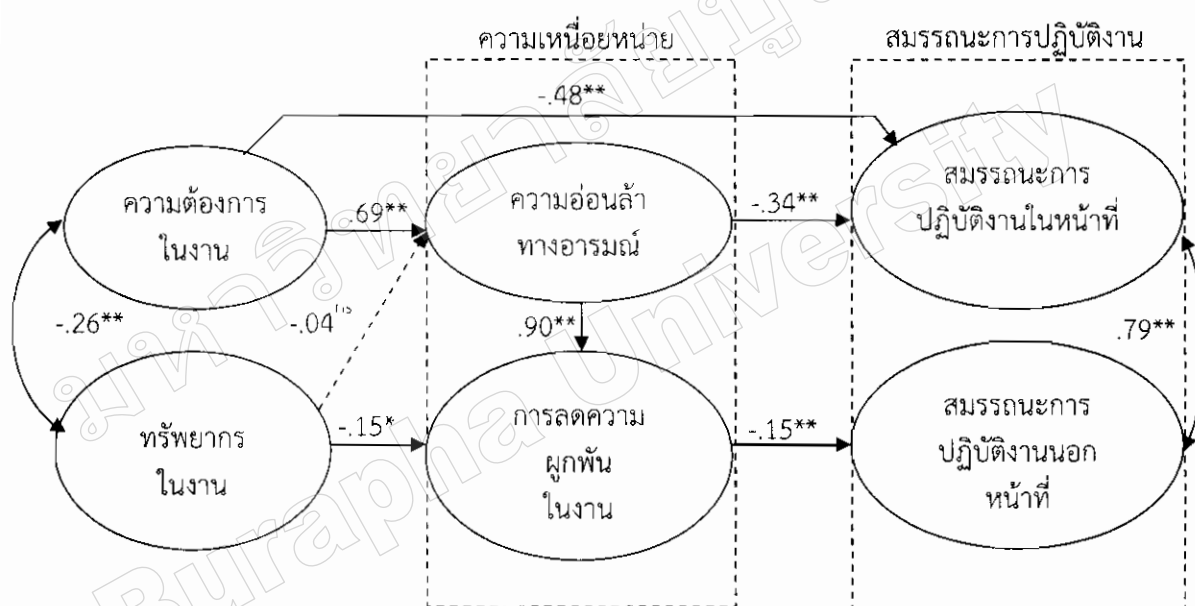
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ	R^2	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ
X4	.28**	.08	.01
X5	.98**	.96	.91
X6	.80**	.64	.08
$\chi^2 = .00$	$df = 1$	$p = .98$	$RMSEA = .00$

จากตารางที่ 16 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ .00 ที่องศาอิสระมีค่าเท่ากับ 1 ค่าความน่าจะเป็นมีค่าเท่ากับ .98 แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปร ใช้วัดทรัพยากรในงานได้อย่างเหมาะสม และเมื่อพิจารณา ค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 3 ตัวแปร พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง .28 ถึง .98 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรโอกาสในการพัฒนา (X5) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ มีค่าเท่ากับ .98

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้นำเสนอแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดล ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พร้อมทั้งเสนอค่าสถิติที่แสดงค่าขนาดอิทธิพล และความสอดคล้องในแต่ละโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

1. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่สอดคล้องกับสมมติฐาน แสดงได้ดังภาพที่ 4

$$R^2_{\text{สมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่}} = .575$$

$$R^2_{\text{สมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่}} = .023$$

ค่าสถิติ

$\chi^2 = 11.30$, $df = 12$, $p = .50$, $\chi^2 / df = .96$, $SRMR = .02$, $RMSEA = .00$, $GFI = .99$, $AGFI = .96$, $CFI = 1.00$, $NFI = .99$, $NNFI = 1.00$

ภาพที่ 4 โมเดลเต็มรูปความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ตามสมมติฐาน

จากภาพที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ตามสมมติฐาน ปรากฏว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ได้แก่ $\chi^2 = 11.30$, $df = 12$, $p = .50$, $\chi^2 / df = .96$, $SRMR = .02$, $RMSEA = .00$, $GFI = .99$, $AGFI = .96$, $CFI = 1.00$, $NFI = .99$, $NNFI = 1.00$ และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรตาม คือ สมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่และสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่มีค่าเท่ากับ .575 และ .023 แสดงว่า ตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่และสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ของครูได้ร้อยละ 57.50 และ 2.30 ตามลำดับ

จากตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ปรากฏว่า ตัวแปรความต้องการในงานมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ $-.48$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความอ่อนล้าทางอารมณ์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ $-.23$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

ตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ $-.34$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

ตัวแปรทรัพยากรในงานมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ โดยอ้อมผ่านความอ่อนล้าทางอารมณ์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ $.02$ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรทรัพยากรในงานมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ โดยอ้อมผ่านความอ่อนล้าทางอารมณ์ การลดความผูกพันในงาน มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ $.03$ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงลบต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่โดยอ้อมผ่านการลดความผูกพันในงาน มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ $-.14$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

ตัวแปรการลดความผูกพันในงานมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ $-.15$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดล พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีทั้งค่าบวกและค่าลบ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีค่ามากที่สุด คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความอ่อนล้าทางอารมณ์กับตัวแปรแฝงการลดความผูกพันในงาน มีค่าเท่ากับ $.992$ และค่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีค่าต่ำที่สุด คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความต้องการในงานกับตัวแปรแฝงสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีค่าเท่ากับ $-.721$ รายละเอียดดังตารางที่ 18

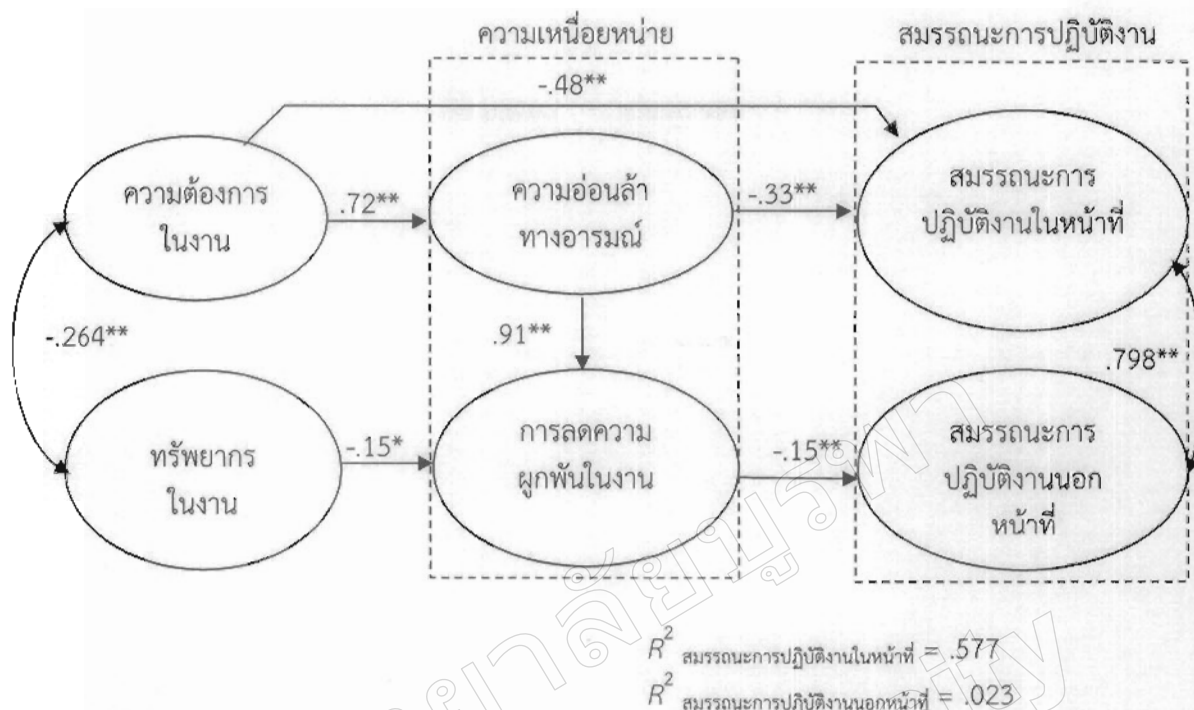
ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ตามสมมติฐาน

	JD	JR	EX	DIS	INR	EXR
JD	1.00					
JR	-.264	1.00				
EX	.719	-.586	1.00			
DIS	.770	.681	.992	1.00		
INR	-.721	.577	-.683	-.704	1.00	
EXR	-.117	.104	-.151	-.152	.793	1.00

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ตามสมมติฐาน มีประสิทธิภาพในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ดี แต่เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่และสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่จากโมเดลสมมติฐาน ภาพที่ 4 พบว่า ตัวแปรทรัพยากรในงานส่งผลทางอ้อมผ่านตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์มีค่าเท่ากับ -0.04 เป็นค่าที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตัดเส้นทางของตัวแปรทรัพยากรในงานส่งผลทางอ้อมผ่านตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์และทำการวิเคราะห์ใหม่ พบว่า ทุกเส้นทางในโมเดลมีนัยสำคัญทางสถิติ เรียกโมเดลนี้ว่า โมเดลประหยัด และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของโมเดลแบบประหยัดสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่และสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ได้ดีกว่าค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของโมเดลตามสมมติฐาน ซึ่งจากเดิมร้อยละ 57.50 และ 2.30 เพิ่มเป็นร้อยละ 57.70 และ 2.30 ตามลำดับ แสดงว่า เมื่อปรับโมเดลตามสมมติฐานเป็นโมเดลประหยัดแล้วผลการวิเคราะห์ดีกว่าเดิมอีกทั้งความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีขึ้นและยังลดความซับซ้อนของโมเดลให้เหลือน้อยลง ผู้วิจัยจึงเลือกใช้โมเดลประหยัดที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่าโมเดลสมมติฐาน

2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โมเดลประหยัด แสดงดังภาพที่ 5

ค่าสถิติ

$\chi^2 = 11.33, df = 13, p = .58, \chi^2 / df = .87, SRMR = .02, RMSEA = .00, GFI = .99, AGFI = .97, CFI = 1.00, NFI = .99, NNFI = 1.00$

หมายเหตุ ** $p < .01$

ภาพที่ 5 โมเดลสมมติฐานแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่ปรับเป็นโมเดลประหยัด

จากภาพที่ 5 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่ปรับเป็นโมเดลประหยัด ปรากฏว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ได้แก่ $\chi^2 = 11.33, df = 13, p = .58, \chi^2 / df = .87, SRMR = .02, RMSEA = .00, GFI = .99, AGFI = .97, CFI = 1.00, NFI = .99, NNFI = 1.00$ และกราฟคิวพล็อตมีความชันมากกว่าเส้นทแยงมุม ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานอยู่ระหว่าง -2.264-2.540 ซึ่งมีค่าสมบูรณ์ต่ำกว่า 2.576 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรตาม คือ สมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่และสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่มีค่าเท่ากับ .577 และ .023 แสดงว่า ตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่และสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ของครูได้ร้อยละ 57.70 และ 2.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษที่ปรับเปลี่ยนเป็นโมเดลประหยัด

ตัวแปรผล	INR			EXR			EX			DIS		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
JD	-.72** (.07)	-.24** (.07)	-.48** (.00)	-.10** (.04)	-.10** (.04)	-	.72** (.07)	-	.72** (.07)	.65** (.08)	.65** (.08)	-
JR	-	-	-	.02 (.01)	.02 (.01)	-	-	-	-	-.15* (.07)	-	-.15* (.07)
EX	-.33** (.11)	-	-.33** (.11)	-.14** (.05)	-.14** (.05)	-	-	-	-	.91** (.06)	.91** (.06)	-
DIS	-	-	-	-.15** (.05)	-.15** (.05)	-.15** (.05)	-	-	-	-	-	-
ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์	.577			.023								

ค่าสถิติ

$\chi^2 = 11.33$, $df = 13$, $p = .58$, $\chi^2 / df = .87$, $SRMR = .02$, $RMSEA = .00$, $GFI = .99$, $AGFI = .97$, $CFI = 1.00$, $NFI = .99$, $NNFI = 1.00$

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	X1	X2	X3	X4	X5	X6
ค่าความเที่ยง	.72	1.00	.76	.15	.36	.29	.89	.74	.29	.32

หมายเหตุ TE อิทธิพลรวม IE อิทธิพลทางอ้อม DE อิทธิพลทางตรง

ตัวในวงเล็บ คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

** $p < .01$, * $p < .05$

จากตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โมเดลประหยัด ปรากฏว่า ตัวแปรความต้องการในงานมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.48 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความอ่อนล้าทางอารมณ์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.24 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.33 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวแปรทรัพยากรในงานมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ โดยอ้อมผ่านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ไม่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ เนื่องจากผู้วิจัยได้ตัดเส้นทางของตัวแปรทรัพยากรในงานที่ส่งผลทางอ้อมผ่านตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์

ตัวแปรทรัพยากรในงานมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ โดยอ้อมผ่านความอ่อนล้าทางอารมณ์ การลดความผูกพันในงาน มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .02 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงลบต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่โดยอ้อมผ่านการลดความผูกพันในงาน มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.14 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวแปรการลดความผูกพันในงานมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.15 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวแปรความต้องการในงานมีความสัมพันธ์เชิงลบกับทรัพยากรในงาน เท่ากับ -.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดล พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีทั้งค่าบวกและค่าลบ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีความมากที่สุด คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความอ่อนล้าทางอารมณ์กับตัวแปรแฝงการลดความผูกพันในงาน มีค่าเท่ากับ .992 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีความต่ำที่สุด คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความต้องการในงานกับตัวแปรแฝงสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีค่าเท่ากับ -.724 รายละเอียดดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โมเดลประหยัด

	JD	JR	EX	DIS	INR	EXR
JD	1.00					
JR	-.264	1.00				
EX	.722	-.576	1.00			
DIS	.774	.673	.992	1.00		
INR	-.724	.578	-.682	-.705	1.00	
EXR	-.118	.103	-.152	-.153	.798	1.00

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โมเดลประหยัด มีประสิทธิภาพในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ดี เนื่องจากเส้นอิทธิพลทุกเส้นทางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าดัชนีวัดความกลมกลืนของโมเดลหลายค่าที่บ่งบอกว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นโมเดลที่แสดงในภาพที่ 5 จึงเป็นโมเดลที่เหมาะสมสำหรับอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงานทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

จากผลการวิเคราะห์จากทั้งสองโมเดลข้างต้นสามารถสรุปผลการเปรียบเทียบค่าสถิติได้ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบอิทธิพลและค่าสถิติของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด

ตัวแปร	ขนาดอิทธิพล												
	โมเดลตามสมมติฐาน						โมเดลประหยัด						
	DE	IE	DE	IE	DE	IE	DE	IE	DE	IE	DE	IE	
1. ความต้องการในงานมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความอ่อนล้าทางอารมณ์	-.48**	-.23**	-.48**	-.48**	-.24**	-.24**							
2. ความอ่อนล้าทางอารมณ์มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่	-.34**	-	-.33**	-.33**	-	-							
3. ทรัพยากรในงานมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่โดยอ้อมผ่านความอ่อนล้าทางอารมณ์	.02	-	-	-	-	-							
4. ทรัพยากรในงานมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่โดยอ้อมผ่านความอ่อนล้าทางอารมณ์ การลดความผูกพันในงาน	-	.03	-	-	.02	.02							
5. ความอ่อนล้าทางอารมณ์มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงลบต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่โดยอ้อมผ่าน การลดความผูกพันในงาน	-	-.14**	-	-.14**	-.14**	-.14**							
6. การลดความผูกพันในงานมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่	-.15**	-	-.15**	-.15**	-	-							
ค่าสถิติ	χ^2	df	p	χ^2 / df	SRMR	RMSEA	GFI	AGFI	CFI	NFI	NNFI	R ² _{INR}	R ² _{EXR}
โมเดลตามสมมติฐาน	11.30	12	.50	.96	.02	.00	.99	.99	1.00	.99	1.00	57.50	2.30
โมเดลประหยัด	11.33	13	.58	.87	.02	.00	.99	.99	1.00	.99	1.00	57.70	2.30

จากตารางที่ 21 การเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความต้องการในงาน ทรัพยากรในงาน ความเหนื่อยหน่ายกับสมรรถนะการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ระหว่างโมเดลสมมติฐานกับโมเดลประหยัด ปรากฏว่า ความต้องการในงานเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ในโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีขนาดอิทธิพลเท่ากันคือ -.48

ความอ่อนล้าทางอารมณ์เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.34 และ -.33 ตามลำดับ

ทรัพยากรในงานเป็นปัจจัยรองที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ โดยอ้อมผ่านความอ่อนล้าทางอารมณ์ โดยโมเดลตามสมมติฐาน มีขนาดอิทธิพล .02 แต่โมเดลประหยัดไม่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ เนื่องจากผู้วิจัยได้ตัดเส้นทางของตัวแปรทรัพยากรในงานที่ส่งผลทางอ้อมผ่านตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์

ทรัพยากรในงานเป็นปัจจัยรองที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่โดยอ้อมผ่านความอ่อนล้าทางอารมณ์ การลดความผูกพันในงาน โมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .03 และ .02 ตามลำดับ

ความอ่อนล้าทางอารมณ์เป็นปัจจัยรองที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ โดยอ้อมผ่านการลดความผูกพันในงาน โมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีขนาดอิทธิพลเท่ากัน คือ -.14

การลดความผูกพันในงานเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานนอกหน้าที่ในโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีขนาดอิทธิพลเท่ากันคือ -.15

ค่า χ^2 ของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีค่าเท่ากับ 11.30 และ 11.33 ตามลำดับ

ค่า df ของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีค่าเท่ากับ 12 และ 13 ตามลำดับ

ค่า χ^2/df ของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีค่าเท่ากับ .96 และ .87 ตามลำดับ

ค่า $SRMR$ ของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีค่าเท่ากัน คือ .02

ค่า $RMSEA$ ของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีค่าเท่ากัน คือ .00

ค่า GFI ของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีค่าเท่ากัน คือ .99

ค่า $AGFI$ ของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีค่าเท่ากัน คือ .99

ค่า CFI ของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีค่าเท่ากัน คือ 1.00

ค่า NFI ของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีค่าเท่ากัน คือ .99

ค่า $NNFI$ ของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีค่าเท่ากัน คือ 1.00

ค่า R^2_{INR} ของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีค่าเท่ากับ 57.50 และ 57.70

ตามลำดับ

ค่า R^2_{EXR} ของโมเดลตามสมมติฐานกับโมเดลประหยัด มีค่าเท่ากัน คือ 2.30